

Arrest

nr. 275 145 van 8 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 16 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE WOLF, die verschijnt voor verzoeker, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 10 augustus 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 14 augustus 2019 om internationale bescherming. Op 14 oktober 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op (...) 1982 en Eritrees staatsburger te zijn, afkomstig van Qarura, subzoba Mahmimet in Eritrea. U bent geboren in dit dorp vlak aan de Eritrese-Sudanese grens in zoba Semenawi Keyih Bahri, de noordelijke Rode Zee regio. U groeide op in dit dorp, samen met uw jongere broer M. (...) en oudere zussen H. (...) en S. (...). Uw moeder is overleden in 2003, uw vader leeft nog en woont nog altijd net zoals uw zussen in Qarura, Eritrea. Op een dag, u weet niet meer wanneer dat het was, kreeg u een brief waarin stond dat u zich diende aan te melden voor de nationale dienstplicht. U reageerde niet op deze brief en een tijdje later kreeg u een tweede brief. U reageerde wederom niet. Soms kwamen er soldaten naar uw dorp en werd het dorp omsingeld, u kon zich elke keer verbergen in de nabij liggende bergen. Nadat de soldaten vertrokken waren ging u weer terug naar huis. In 2011 besloot u het land te verlaten en nam u contact op met een smokkelaar. Samen met 4 anderen vertrok u in december 2011 uit Qarura en ging u te voet de grens over met Soedan. Daar woonde en werkte u gedurende 12 maanden in Khartoem, waarna u naar Libië bent gegaan. In Libië verbleef u gedurende 1 jaar en drie maanden in de gevangenis van Edabe. Nadat u werd vrijgelaten werd u opgevangen door landgenoten en na 5 maanden bij hen te hebben verbleven, lukte het u om op 03 december 2015 de boot te nemen naar Italië. Daar kwam u aan op 06 december 2015 en diende u een verzoek om internationale bescherming in. U kreeg te horen dat u overgeplaatst zou worden naar Bulgarije en dat wilde u niet. U besloot daarom op 28 mei 2016 om Italië te verlaten en op 01 juni 2016 kwam u in Frankrijk aan waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. Gedurende drie jaar verbleef u in Frankrijk, maar uw verzoek om internationale bescherming werd geweigerd en deze beslissing werd in hoger beroep bevestigd. U vertrok vervolgens op 05 mei 2019 naar Duitsland waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Duitsland besloot dat Italië verantwoordelijk was voor uw verzoek en wilde u repatriëren naar Italië. U zag een terugkeer naar Italië niet zitten en besloot naar België te reizen. U kwam op 09 augustus 2019 aan in België en u diende vervolgens op 14 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingen Zaken te Brussel.

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 8/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12,

23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Peilend naar de redenen van uw vertrek uit Eritrea en eventuele vervolgingsfeiten waar u het slachtoffer van bent geworden verklaarde u dat u in 2011 het land heeft verlaten vanwege de nationale dienstplicht en dat de Eritrese overheid geen vredevol leven geeft, dat het geen goede overheid is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.16). U zou bovendien op onbekende datum en jaar een oproepingsbrief voor de nationale dienstplicht hebben gekregen, waarop u niet gereageerde waarna er een tweede oproepingsbrief volgde. Deze twee brieven maakten dat u in 2011 op 29 jarige leeftijd met behulp van een smokkelaar Eritrea te voet verliet en naar Soedan ging. U vreest bij een terugkeer naar Eritrea gevangen gezet te worden of te worden gedood (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p. 21). U bevestigde reeds eerder een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend in Italië, Frankrijk en Duitsland (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.5).

Vooraleerst dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen in België betreffende vervolgingsfeiten te Eritrea zeer verschillen met de verklaringen die u daarover aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk.

Op basis van het asieldorfier dat het CGVS heeft ontvangen van de Franse migratiediensten – en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier – kan vastgesteld worden dat u in Frankrijk de volgende feiten heeft verklaard: Dat u in Um Gargur te Soedan werd geboren en in 1996 met uw ouders terugkeerde naar Eritrea. U zou zich vervolgens met uw ouders hebben gevestigd in een klein dorpje in de bergen van de regio Anseba. In 2006 werd u tijdens een razzia opgepakt door soldaten en naar de gevangenis van Wi'a gebracht waar u dwangarbeid diende te verrichten. U kon ontsnappen en keerde terug naar uw ouderlijk huis. Eenmaal terug in uw dorp, hoorde u dat uw vader inmiddels ook gearresteerd was en in Wi'a gevangen zat. Gedurende onbepaalde tijd verstopte u zichzelf in de velden niet ver van uw dorp, maar na een tijdje braken de levensomstandigheden u op en besloot u terug naar Soedan te gaan. In 2010, na de dood van uw moeder, keerde u terug naar Eritrea met een terugkeervergunning afgegeven door de Eritrese gemeenschap in Kassala. Aangekomen in uw dorp leefde u opnieuw ondergedoken, maar in juli 2011 lukte het u om een Eritrese identiteitskaart aan te vragen bij de lokale administratie van Tesseney. U trouwde op 03 februari 2012 met de dochter van uw oom en vluchtte opnieuw uit Eritrea op 20 september 2012. U arriveerde op 31 mei 2016 in Frankrijk, na een reis door Soedan, Libië en Italië (Frans asieldorfier, toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovenstaande vervolgingsfeiten alsook regio van herkomst zijn zeer tegenstrijdig met wat u op DVZ verklaarde bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming, alsook met wat u op het CGVS heeft verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud op 04 februari 2021.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met de vaststelling dat u in België op DVZ aanvankelijk óók verklaard had geboren te zijn in 'Omgargor', gaf u aan dat u niet kon communiceren met de persoon waarmee u het interview had gehad op DVZ. U verklaarde ook niet te weten waar Um Gargur is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.21). Bijzonder opmerkelijk is dat u in Frankrijk aanvankelijk ook uw geboorteplaats tijdens het persoonlijk onderhoud veranderde, maar dan juist van 'Gamfaloum' in Eritrea naar 'Um Gargur' in Soedan. Uw verklaring dat u de persoon op DVZ niet begreep staat ook haaks op uw verklaringen dat het interview op DVZ voor u goed was en dat u er geen opmerkingen over had. Ook verklaarde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud op DVZ de tolk goed begrepen te hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.4).

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud met meerdere tegenstrijdige verklaringen uit uw Franse asioldossier werd geconfronteerd, waaronder het feit dat u tot uw 14e jaar in Soedan zou zijn opgegroeid, dat uw vader in de gevangenis van Wi'a zou zitten in plaats van zoals u in België verklaarde verblijvend op het platteland van Qarura, dat u in Frankrijk stelde Eritrea via Tesseney te hebben verlaten en dat u er verklaarde tijdens een roundup opgepakt te zijn geweest en tewerkgesteld werd in Wi'a, gaf u telkens als uitleg aan dat u het zich niet meer kan herinneren (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.22 en p.23).

Er moet hier benadrukt worden dat toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u in Frankrijk dezelfde vervolgingsfeiten vertelde en of u daar de waarheid had verteld, u dit zonder meer bevestigde (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.6). U gaf uiteindelijk op het einde van het interview aan dat u veel stress had en dat u zich zelfs niet eens meer kon herinneren wat er eerder op de dag van het persoonlijk onderhoud gebeurd was (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.23). Wanneer de protection officer u vroeg wat de reden was dat u dit niet eerder had aangegeven tijdens het onderhoud, alsook u er op wees dat u aan het begin van het onderhoud had geantwoord dat het goed met u ging, antwoordde u louter dat u het tegen niemand zegt wanneer u stress heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.23).

Er dient derhalve opgemerkt te worden dat hoewel het CGVS er wel degelijk rekening mee houdt dat een aantal details betreffende uw asielrelaas kunnen verschillen gezien u reeds lange tijd geleden Eritrea heeft verlaten en u mogelijkerwijs ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS onderhevig was aan stress. Er kan echter niet worden aangenomen dat u compleet verschillende versies aanbrengt betreffende de vervolgingsfeiten in Eritrea, uw leven in uw land van herkomst én uw vluchtroute en dat dit te wijten zou zijn aan louter stress.

U kreeg na de confrontatie met de grote tegenstrijdigheden binnen uw relaas de gelegenheid met uw advocate te overleggen, waarbij u ook van de diensten van de aanwezige tolk gebruik mocht maken. U weigerde in eerste instantie, maar uw advocate gaf aan dat zij u toch graag even alleen wilde spreken. Het persoonlijk onderhoud werd voor 7 minuten onderbroken, waarbij de protection officer het lokaal verliet. Na hervatting van het persoonlijk onderhoud werd er u gevraagd of u nog iets wilde toevoegen of zeggen betreffende uw eerdere verklaringen en de tegenstrijdigheden met uw Frans asioldossier. Daarop gaf u aan dat u de beslissing aan het CGVS overlaat, dat u alles had verteld wat u wist en dat u niets meer kon zeggen dan dat (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.23).

Dit weerhoudt echter niet dat uw compleet tegenstrijdige verklaringen ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U verklaarde immers dat u zowel in België als in Frankrijk de waarheid zou hebben verteld, wat door de vele grote tegenstrijdigheden helemaal niet het geval kan zijn en wat betekent dat u niet voldoet aan de medewerkingsplicht waarover u uitvoerig uitleg kreeg en welke op uw schouders rust.

Voorts dient vastgesteld te worden dat u uw vluchtroute vanuit Eritrea naar Soedan niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Peilend naar uw vluchtroute uit Eritrea verklaarde u dat u -met behulp van een smokkelaar- Eritrea te voet verliet in december 2011, twee maanden nadat u het besluit had genomen dat u zou vertrekken. Ook verklaarde u dat u er 5 dagen over deed om tot in Soedan te geraken en u er 1500 USDollar voor betaald zou hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.18).

Bevraagd naar de reden waarom u er 5 dagen over heeft gedaan, daar u reeds eerder verklaarde dat uw dorp van herkomst Qarura op slechts 30 minuten stappen van de Soedanese plaats Qarura ligt, antwoordde u weinig verschonend dat u enkel vanuit Merafit zou kunnen doorreizen naar Tokar (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.18). Uit aan dit dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat er een rechtstreekse weg is van Qarura-Eritrea naar Qarura-Soedan en dat het een veelgebruikte vluchtroute is voor Eritreeërs. Bovendien is er ook een weg die van Qarura-Soedan naar het noordelijker gelegen Tokar gaat.

Verder is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat iemand zoals u, een herder die beweert tot zijn 29e levensjaar altijd in de grensstreek van Eritrea en Soedan te hebben gewoond, een smokkelaar een naar Eritrese begrippen hoog bedrag zou betalen om een afstand van minder dan 5 kilometer te overbruggen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.18). Er zou immers van u verwacht mogen worden dat u deze grens op eigen gelegenheid zou kunnen oversteken, des te meer omdat u ook zelf verklaarde dat dit een veelgebruikte vluchtroute is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.15) en u altijd in de bergen was met uw geiten (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.12). Ook zei u dat u niets bij zich had toen u vluchtte. Wanneer de protection officer u vroeg of u ook geen voedsel of water bij zich had, herinnerde u zich opeens dat u inderdaad voedsel en zout bij zich had (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.19). Wanneer er u werd gevraagd naar de gevaren onderweg, noemde u opmerkelijk genoeg dat men er Soedanese soldaten tegen kan komen die dan alles van je afpakken en je kunnen terugsturen en dat u daar erg bang voor was (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.19). U zei echter niets over het gevaar om Eritrese soldaten tegen te komen, die al in de tijd van uw vertrek een shoot-to-kill opdracht hadden wanneer men illegaal de grens van Eritrea naar Soedan of Ethiopië over probeerde te steken. Bovendien was u op de vlucht voor de Eritrese overheid om uw nationale dienstplicht te ontwijken, waardoor men logischerwijs mag verwachten dat men de angst om de Eritrese grensbewakers tegen te komen als eerste noemt.

Voorts dient naar analogie met uw verklaringen betreffende eventuele vervolgingsfeiten opnieuw vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw vluchtroute uit Eritrea compleet verschillen met de verklaringen die u daarover aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk.

Op basis van het asiëldossier van de Franse migratiediensten kan vastgesteld worden dat u daar heeft verklaard dat u Eritrea heeft verlaten op 20 september 2012 via Tesseney, zoba Gash Barka en dat u na aankomst in Soedan eerst een nacht in Hagaz heeft verbleven. Tijdens het persoonlijk onderhoud in België verklaarde u echter zoals supra uiteengezet vanuit Qarura, zoba Northern Red Sea te zijn vertrokken en vervolgens richting Tokar te zijn gereisd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.19).

Een ander bijzonder opmerkelijk verschil tussen uw verklaringen is dat u in Frankrijk uw vertrek situeerde in september 2012 en dit ongeveer 7 maanden na uw huwelijk met I. A. M. (...) (Frans asiëldossier toegevoegd aan het asiëldossier, p.5), terwijl u in voorliggend verzoek aangaf ongehuwd te zijn en dat u op 25 december 2011 Eritrea heeft verlaten (Verklaringen DVZ, vraag 32, p.12). Nochtans mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u consistente en vrij gedetailleerd verklaringen zou kunnen afleggen over zowel de plaats als het tijdstip waarop u Eritrea heeft verlaten, als ook wie u daar achterliet.

Kortom: er kan enkel vastgesteld worden dat u geen duidelijk zicht weet te bieden op de wijze waarop u Eritrea heeft verlaten, noch waar en wanneer u dat heeft gedaan.

Er zijn ook ernstige twijfels aan uw voorgehouden profiel en streek van herkomst.

Zo verklaart u een ongeschoolde Eritrese herder van de Tigre etnie te zijn die altijd op het platteland van Eritrea heeft verbleven. U geeft aan enkel Tigre en Arabisch te spreken (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.2), maar u beweert vervolgens dat de officiële taal van Eritrea het Tigrinya is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.10). U spreekt geen Tigrinya en geeft daar als verklaring voor: "In onze regio zijn er geen Tigrinya sprekende mensen, het is daarom dat ik het niet spreek." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.3). U weet blijkbaar niet dat Eritrea drie officiële landstalen heeft, dewelke het Engels, het Arabisch en Tigrinya zijn. Wanneer er u wordt gevraagd of er in de omgeving van Qarura, uw dorp van herkomst en door uzelf gesitueerd op de grens van Soedan, Arabisch wordt gesproken, geeft u opmerkelijk genoeg

aan dat dat niet het geval is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.10). Dit is opmerkelijk gezien de zeer korte afstand tussen uw dorp Qarura en Soedan en de, volgens de gekende COI, aanwezigheid in de regio van de Arabisch sprekende etnie Rashaida. De Rashaida, wiens aanwezigheid in de regio u overigens ontkent en vervolgens foutief situeert in de regio van Tesseney (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9).

Wanneer de protection officer u vraagt naar uw clan, antwoordt u vlot dat u tot de Beyuk behoort, een stam waarmee u waarschijnlijk Beit Juk bedoeld en die inderdaad tot de etnische groep Tigre behoort (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). U zegt even later geen andere grote stammen van de Tigre etnie te kunnen noemen, maar noemt bij herhaling van de vraag alsnog een aantal stammen op (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Wanneer er u specifiek wordt gevraagd of u de Beni Amer kent, dan zegt u dat van hen gehoord heeft, maar dat u niet zeker bent (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Van iemand van uw leeftijd die behoort tot de Tigre etnie en die tot zijn 29e jaar in een gebied van voornamelijk Tigre heeft geleefd, mag op zijn minst verwacht worden dat hij enige kennis heeft van zijn eigen etnische groep. Uw kennis is eerder beperkt en komt eerder gestudeerd dan doorleefd over. Wanneer er wordt gevraagd iets te vertellen over uw stam, dan geeft u het volgende weinig doorleefde antwoord: "Alle Tigres samen, we spreken Tigre en wij zijn allemaal hetzelfde, we zijn allemaal Tigre." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.12). Uw antwoord op de erop volgende vraag wat er dan typisch is aan uw stam, de Beit Juk, antwoordt u: "Alle stammen spreken Tigre. Het enige verschil tussen mijn en de andere stammen is dat we in andere plaatsen wonen." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Gezien de Tigre opgedeeld worden in drie grote stammen, te weten Habab, Ad Teklei en Ad Temaryam, van waaruit de onderverdeling verder gaat, en dat sommigen van hen typische nomadische stammen zijn en andere weer semi-vaste landbouwers, zijn er wel degelijk verschillen binnen de Tigre etnie. Sterker nog, sommige bronnen noemen de Tigre zelfs geen homogene etnische groep. Er werd u ook gevraagd welke feestdagen er in Qarura worden gevierd. U verklaart daar: "De moslim feestdagen." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Het is opmerkelijk dat u hier niet de typische Tigrese feestdagen rond de landbouw noemt, die kenmerkend zijn voor uw etnische groep.

Ook noemde u foutief dat Qarura behoort tot de lokale administratie van Mahmimet (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7) en verklaart u frappant genoeg dat u in subzoba Andobha uw Eritrese identiteitskaart heeft aangevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7). Qarura is, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan dit dossier, een aparte subzoba waartoe wel elf lokale administraties behoren. Mahimet blijkt ruim 40 kilometer van Qarura vandaan te liggen. Het is dan ook erg opvallend dat u, die beweert tot uw 29e levensjaar in Qarura gewoond te hebben (van 1982 tot 2011, Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7, 17), stelt dat Qarura een heel klein dorpje is. Wanneer er u gevraagd wordt naar de dorpen in de omgeving die tot dezelfde lokale administratie behoren, geeft u daar geen antwoord op en bij herhaling van de vraag stelt u expliciet dat er geen ander dorp bij hoort en verder dat aan de andere kant van de rivier het Soedanese Qarura ligt. (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.8.)

U geeft vervolgens aan dat u woonde van Adobha tot Mahmimet, omdat u zich in de velden verborgen hield (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.8). Naast de vaststelling dat dit een zeer uitgestrekt gebied is, staat dit ook haaks op uw latere verklaringen dat u dagelijks na het werk met de geiten terug naar huis keerde, als ook dat u gierst en sorghum verbouwde (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.10 en p.12) wat suggereert dat u en uw familie landbouwgronden in het bezit hebben.

Zoals supra vermeld verklaart u een Eritrese identiteitskaart te hebben aangevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7). Tijdens het persoonlijk onderhoud op 04 februari 2021 vertelde u dat u zich aanmeldde in Adobha met uw vader en twee andere familieleden als getuigen om uw Eritrese nationaliteit te staven en dat u het identiteitsdocument direct mocht ontvangen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7). Het is opvallend dat u verklaart dat u zonder enige moeite een Eritrese identiteitskaart heeft bekomen, des te meer omdat men wanneer men een identiteitskaart aanvraagt zich na aanmelding bij lokale administratie met een toelatingsbrief moet melden bij het Ministerie van Immigratie en Nationaliteit of hun regionale afdeling voor de tweede stap in de aanvraagprocedure. U spreekt enkel over een eerste stap én beweert bovendien de identiteitskaart direct in handen te hebben gekregen. De gehele procedure om een identiteitskaart te bekomen in Eritrea duurt echter enkele weken. Uw verklaringen dat u zonder problemen een

identiteitskaart ging aanvragen is nog frappanter, aangezien uw motieven om het land te moeten ontvluchten gebaseerd zijn op uw angst om ingelijfd te worden voor de nationale dienstplicht (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.16-17). In de context van de Eritrese, sterk gemilitariseerde samenleving zou men dan ook eerder verwachten dat u contact met de overheid zo veel als mogelijk zou vermijden.

De Commissaris-generaal erkent dat u enkele typische begrippen en kenmerken van de Eritrese gemilitariseerde samenleving wist aan te halen, maar dit betreft vooral informatie die eenvoudig is terug te vinden in verscheidene bronnen en draagt niet bij aan uw algemene geloofwaardigheid, noch weegt het op tegen de vele tegenstrijdigheden in uw dossier.

Gegeven bovenstaande vaststellingen en de vele tegenstrijdigheden in uw Frans en Belgisch asiëldossier heeft u niet aannemelijk weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Qarura, in de zoba Northern Red Sea in Eritrea, noch dat u Eritrea illegaal heeft verlaten. Deze vaststellingen zetten zelfs ernstige vraagtekens bij uw Eritrese herkomst tout court. Er kan dan ook worden vastgesteld dat u niet de waarheid heeft gesproken, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw levensomstandigheden in uw land van herkomst, voor uw komst naar België, kan niet genoeg benadrukt worden. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, of een reëel risico zou lopen op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat geen geloof gehecht wordt aan uw Eritrese herkomst en nationaliteit. Bijgevolg mag u niet teruggeleid worden naar Eritrea."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 4 en 20 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid", van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In hoofddorde wenst verzoeker de erkenning van de vluchtelingenstatus te bekomen.

Over de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de verschillen tussen zijn verklaringen in België en de verklaringen die hij in Frankrijk aflegde, laat verzoeker het volgende gelden:

“Verwerende partij stelt vast dat de verklaringen van verzoeker betreffende de vervolgingsfeiten te Eritrea zeer verschillen met de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk.

Verzoeker volhardt in de verklaringen die hij afgelegd heeft voor de Belgische asielinstanties. Hij heeft heel expliciet gezegd gedurende zijn persoonlijk onderhoud zich niet te herinneren wat hij in Frankrijk verklaard heeft, maar dat hij voor de Belgische asielinstanties de waarheid zou vertellen.

Hoe dan ook kan verwerende partij zich niet garant stellen van het goede verloop van de procedure in Frankrijk en de naleving van de nodige procedurele waarborgen. Verzoeker voert echter op zijn minst twee moeilijkheden aan die hij tijdens zijn interview in Frankrijk heeft ondervonden :

1) Verzoeker werd in Frankrijk amper 1 uur en 27 minuten verhoord (zie administratief dossier van verwerende partij), wat duidelijk onvoldoende was om de nationaliteit en herkomst van verzoeker in detail te onderzoeken.

2) Verzoeker werd in Frankrijk verhoord met behulp van een tolk die het Arabisch machtig is. De moedertaal van verzoeker is echter het Tigre en niet het Arabisch.

De Belgische asielinstanties kunnen zich dan ook niet beroepen op tegenstrijdigheden tussen de verklaringen in Frankrijk en in België als argument om elke vorm van bescherming te weigeren, in het bijzonder aangezien de ernst van de aangevoerde feiten. Het feit dat de verwerende partij haar argumentatie met deze bevindingen begint, getuigt echter van het feit dat de daaropvolgende argumentatie enkel dient ter versterking van een beslissing die eigenlijk genomen werd op basis van de gevolgtrekkingen van de Franse asielinstanties.”

Over zijn vluchtroute uit Eritrea stelt verzoeker het volgende:

“De vlucht van verzoeker heeft 5 dagen geduurd : hij is eerst te voet naar Merafit gegaan en is daarna met de auto van Merafit naar Tokar gereisd. De reis van Qarura naar Merafit duurt gewoonlijk 3 dagen. Verzoeker heeft er echter 5 dagen over gedaan (gevaar, smokkelaar die de weg kwijt was, enz.).

Gelet op het gevaar die hij zou lopen om de grens over te steken (verzoeker kon opgepakt of gedood worden omwille van zijn illegale overstok), heeft hij beroep gedaan op een smokkelaar om uit Eritrea te vluchten. Verzoeker kende de weg naar de grens maar verkoos ervoor om het land te ontvluchten met behulp van iemand die de risico's kende en kon evalueren, maar die ook de nodige connecties had om zo veilig mogelijk de grens over te steken.

Het is de smokkelaar, en niet verzoeker, die gekozen heeft om te vluchten via Merafit en niet rechtsreeks van Qarura - Eritrea naar Qarura – Soedan. Verzoeker weet dan ook niet waarom de smokkelaar deze weg verkozen heeft. Hij veronderstelt dat de rechtstreekse weg op dat moment niet veilig werd geacht door de smokkelaar, waardoor zij een omweg hebben moeten nemen langs Merafit.

Voor wat betreft de tegenstrijdigheid omtrent de spullen die verzoeker bijhad of niet wanneer hij vluchtte, wenst hij te onderlijnen dat hij de tolk bij de eerste vraag niet goed had verstaan. Hij dacht dat hem gevraagd werd of hij identiteitsdocumenten bijhad wanneer hij vluchtte. Hij heeft echter meteen duidelijk gemaakt dat hij weldegelijk zaken bijhad (maar geen identiteitsdocumenten). Dit blijkt ook duidelijk uit de antwoorden die hij op dat moment gegeven heeft (NPO, p. 19) :

(...)”

Over zijn profiel en regio van herkomst betoogt verzoeker als volgt:

“Verwerende partij meent dat er ook ernstige twijfels zijn aan het profiel en de streek van herkomst van verzoeker.

Zo kent verzoeker de officiële landstalen niet van Eritrea, kan geen gedetailleerde informatie geven over andere stammen dan zijn eigen stam en weet niet tot welke lokale administratie Qarura behoort.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij een ongeschoolde Eritrese herder is die weinig kennis heeft over “officiële” zaken die op school aangeleerd worden. Hij kon dan ook niet correct antwoorden op de vragen die gesteld werden betreffende de bovenvermelde thema's.

Verder heeft verzoeker Eritrea bijna 10 jaar geleden verlaten en is er sindsdien niet teruggekeerd. Dit heeft natuurlijk ook een heel belangrijke impact op zijn geheugen.

Het feit dat verzoeker ongeschoold is en het feit dat hij Eritrea al bijna 10 jaar geleden verlaten heeft, zijn heel belangrijke elementen in het dossier van verzoeker. Deze moeten inderdaad in aanmerking worden genomen om te beoordelen welke kennis er verwacht kan worden van verzoeker betreffende zijn land van herkomst. Deze elementen zijn ook belangrijk bij het beoordelen van de samenwerkingsplicht van verwerende partij.

Verder dient er opgemerkt te worden dat verzoeker overtuigende antwoorden heeft kunnen geven omtrent andere onderwerpen. Zo heeft verzoeker kunnen antwoorden op de vragen betreffende de feestdagen in Eritrea, de munteenheid, de onafhankelijkheidsstrijd, enz. (NPO, p. 11).

Het komt hier duidelijk dat de verwerende partij enkel rekening gehouden heeft met de negatieve elementen van het dossier, maar niet met de positieve elementen van het dossier, hoewel de Eritrese nationaliteit en herkomst van verzoeker, maar ook zijn profiel, natuurlijk determinerend zijn."

Voorts wijst verzoeker op zijn kwetsbaar profiel. Hij wijst op het bepaalde in de artikelen 4 en 20 van de richtlijn 2011/95/EU en vervolgt:

"In casu, moet redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoeker een heel kwetsbaar profiel heeft : Hij heeft zijn land van herkomst al meerdere jaren ontvlucht en leeft sindsdien in een heel grote onzekerheid. Verzoeker heeft geen contacten meer met zijn familie en is helemaal geïsoleerd.

Verzoeker is verder ongeschoold.

Verzoeker ervaart ook veel stress en psychologische problemen. Hij lijdt onder andere aan geheugenverlies (zie NPO, p. 23).

Rekening houdend met al deze elementen, is het vanzelfsprekend dat verzoeker heel kwetsbaar is.

Deze elementen van kwetsbaarheid kunnen duidelijk een impact gehad hebben op de herinneringen van verzoeker aan wat hij meegemaakt heeft in Eritrea. Inderdaad :

"(...)"¹

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met al deze elementen."

Vervolgens houdt verzoeker een theoretisch betoog over de samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal en stelt hij dat de commissaris-generaal deze plicht om de volgende redenen schendt:

"In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essendeel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker, aangezien verzoeker duidelijk problemen ondervindt om zijn herkomst te staven en geen identiteitsdocumenten kan neerleggen.

Zo was het van essentieel belang dat verwerende partij meer vragen gesteld zou hebben aan verzoeker betreffende zijn regio van herkomst, die meer geschikt zouden zijn geweest voor zijn profiel.

Verwerende partij heeft met alle informatie die verzoeker heeft kunnen leveren, bijna geen rekening gehouden.

Dit was des te belangrijker dat verzoeker (i.) geen identiteitsdocumenten heeft om zijn nationaliteit en herkomst te bewijzen, (ii.) zijn land van herkomst al 10 jaar geleden verlaten heeft en (iii.) niet naar Eritrea teruggestuurd kan worden zonder een groot risico te lopen van schending van artikel 3 van het EVRM.

Er werd enkel met de negatieve elementen van de verklaringen rekening gehouden maar niet met de positieve elementen."

Vervolgens voert verzoeker een algemeen theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel en stelt hij dat dit voordeel hem op zijn minst moest worden gegund, gelet op de elementen die hij hierboven reeds aanhaalde en des te meer omdat hij onmogelijk kan worden teruggestuurd naar Eritrea, waar hij vreest gedetineerd of gedood te worden of te worden verplicht om zijn legerdienst te verrichten.

Verzoeker besluit:

"In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat verwerende partij de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 schendt.

Verwerende partij weigert het verzoek om internationale bescherming van verzoeker omwille van de ongeloofwaardigheid van de herkomst van verzoeker, maar heeft de uiteindelijke nood aan bescherming niet geëvalueerd.

Verzoeker vreest terug te keren naar Eritrea omdat hij vreest er gedetineerd of gedood te worden of verplicht te worden om zijn legerdienst te verrichten."

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Hij haalt artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan, alsook de artikelen 2 en 3 van het EVRM, en stelt het volgende:

"Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen:

"Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus eng interpreteren" (Arrest McCann, Farrell and Savage tegen Verenigd Koninkrijk van 27 september 1995, verzoek nr. 18984/91).

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoeker in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

In casu, vreest verzoeker, in zijn hoofde, onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Eritrea (zie supra)."

In uiterst ondergeschikte orde meent verzoeker dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van *"het algemeen beginsel van voorzichtigheid"* en *"het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur"* moet worden opgemerkt dat de Raad geen dergelijke beginselen bekend zijn en dat verzoeker nalaat hierbij verdere toelichting te geven, zodat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.3.1.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, dat met artikel 3 van het EVRM overeenstemt, worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.4. Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan bijgevolg de schending van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.5. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot

doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken nu uit het geheel van de door hem afgelegde verklaringen en de door hem voorgelegde stukken duidelijk blijkt dat hij niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking die op zijn schouders rust, waarbij wordt toegelicht dat (i) zijn verklaringen in België over vervolgingsfeiten te Eritrea alsook over zijn regio van herkomst zeer verschillen met de verklaringen die hij daarover aflegde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk, dat (ii) hij zijn vluchtroute vanuit Eritrea naar Soedan niet geloofwaardig heeft weten te maken en dat (iii) er ook ernstige twijfels zijn aan zijn voorgehouden profiel en streek van herkomst. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht. De commissaris-generaal besluit dat hij door verzoekers gebrekkige medewerking in het ongewisse verkeert over verzoekers werkelijke nationaliteit en dat gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde nationaliteit er evenmin geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hietegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Eritrea, te hebben verlaten omdat hij weigerde zijn nationale dienstplicht te vervullen. Hij zou niet gereageerd hebben op twee brieven om zich daarvoor aan te melden en zich elke keer hebben kunnen verbergen wanneer er soldaten naar zijn dorp kwamen en het dorp omsingelden. In 2011 zou hij met behulp van een smokkelaar zijn land verlaten hebben. Bij een terugkeer naar Eritrea vreest verzoeker te worden gevangen gezet of gedood.

De nood aan bescherming geboden door artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden, alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst

moeten aannemelijk maken louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land of een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten. Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land of deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. De beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorhoudt in het jaar 1982 geboren te zijn in het dorp Qarura, subzoba Mahmimet, en er heel zijn leven te hebben gewoond tot aan zijn vertrek uit Eritrea in 2011 (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Hij brengt geen stukken bij ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en verblijf in Eritrea.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze op uitgebreide wijze motiveert dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Qarura in Eritrea en de Eritrese nationaliteit te hebben.

Zo legde verzoeker doorheen zijn asielpcedure in Frankrijk andere verklaringen af over zijn regio van herkomst en de vervolgingsfeiten die hij aldaar zou hebben ondergaan dan wat hij daarover in België verklaarde. De commissaris-generaal overwoog wat dit betreft in de bestreden beslissing als volgt:

"Op basis van het asioldossier dat het CGVS heeft ontvangen van de Franse migratiediensten – en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier – kan vastgesteld worden dat u in Frankrijk de volgende feiten heeft verklaard: Dat u in Um Gargur te Soedan werd geboren en in 1996 met uw ouders terugkeerde naar Eritrea. U zou zich vervolgens met uw ouders hebben gevestigd in een klein dorpje in de bergen van de regio Anseba. In 2006 werd u tijdens een razzia opgepakt door soldaten en naar de gevangenis van Wi'a gebracht waar u dwangarbeid diende te verrichten. U kon ontsnappen en keerde terug naar uw ouderlijk huis. Eenmaal terug in uw dorp, hoorde u dat uw vader inmiddels ook gearresteerd was en in Wi'a gevangen zat. Gedurende onbepaalde tijd verstopte u zichzelf in de velden niet ver van uw dorp, maar na een tijdje braken de levensomstandigheden u op en besloot u terug naar Soedan te gaan. In 2010, na de dood van uw moeder, keerde u terug naar Eritrea met een terugkeervergunning afgegeven door de Eritrese gemeenschap in Kassala. Aangekomen in uw dorp leefde u opnieuw ondergedoken, maar in juli 2011 lukte het u om een Eritrese identiteitskaart aan te vragen bij de lokale administratie van Tesseney. U trouwde op 03 februari 2012 met de dochter van uw oom en vluchtte opnieuw uit Eritrea op 20 september 2012. U arriveerde op 31 mei 2016 in Frankrijk, na een reis door Soedan, Libië en Italië (Frans asioldossier, toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovenstaande vervolgingsfeiten alsook regio van herkomst zijn zeer tegenstrijdig met wat u op DVZ verklaarde bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming, alsook met wat u op het CGVS heeft verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud op 04 februari 2021.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met de vaststelling dat u in België op DVZ aanvankelijk óók verklaard had geboren te zijn in 'Omgargor', gaf u aan dat u niet kon communiceren met de persoon waarmee u het interview had gehad op DVZ. U verklaarde ook niet te weten waar Um Gargur is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.21). Bijzonder opmerkelijk is dat u in Frankrijk aanvankelijk ook uw geboorteplaats tijdens het persoonlijk onderhoud veranderde, maar dan juist van 'Gamfaloum' in Eritrea naar 'Um Gargur' in Soedan. Uw verklaring dat u de persoon op DVZ niet begreep staat ook haaks op uw verklaringen dat het interview op DVZ voor u goed was en dat u er geen

opmerkingen over had. Ook verklaarde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud op DVZ de tolk goed begrepen te hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.4).

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud met meerdere tegenstrijdige verklaringen uit uw Franse asioldossier werd geconfronteerd, waaronder het feit dat u tot uw 14e jaar in Soedan zou zijn opgegroeid, dat uw vader in de gevangenis van Wi'a zou zitten in plaats van zoals u in België verklaarde verblijvend op het platteland van Qarura, dat u in Frankrijk stelde Eritrea via Tesseney te hebben verlaten en dat u er verklaarde tijdens een roundup opgepakt te zijn geweest en tewerkgesteld werd in Wi'a, gaf u telkens als uitleg aan dat u het zich niet meer kan herinneren (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.22 en p.23).

Er moet hier benadrukt worden dat toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u in Frankrijk dezelfde vervolgingsfeiten vertelde en of u daar de waarheid had verteld, u dit zonder meer bevestigde (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.6). U gaf uiteindelijk op het einde van het interview aan dat u veel stress had en dat u zich zelfs niet eens meer kon herinneren wat er eerder op de dag van het persoonlijk onderhoud gebeurd was (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.23). Wanneer de protection officer u vroeg wat de reden was dat u dit niet eerder had aangegeven tijdens het onderhoud, alsook u er op wees dat u aan het begin van het onderhoud had geantwoord dat het goed met u ging, antwoordde u louter dat u het tegen niemand zegt wanneer u stress heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.23).

Er dient derhalve opgemerkt te worden dat hoewel het CGVS er wel degelijk rekening mee houdt dat een aantal details betreffende uw asielrelaas kunnen verschillen gezien u reeds lange tijd geleden Eritrea heeft verlaten en u mogelijk ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS onderhevig was aan stress. Er kan echter niet worden aangenomen dat u compleet verschillende versies aanbrengt betreffende de vervolgingsfeiten in Eritrea, uw leven in uw land van herkomst én uw vluchtroute en dat dit te wijten zou zijn aan louter stress.

U kreeg na de confrontatie met de grote tegenstrijdigheden binnen uw relaas de gelegenheid met uw advocate te overleggen, waarbij u ook van de diensten van de aanwezige tolk gebruik mocht maken. U weigerde in eerste instantie, maar uw advocate gaf aan dat zij u toch graag even alleen wilde spreken. Het persoonlijk onderhoud werd voor 7 minuten onderbroken, waarbij de protection officer het lokaal verliet. Na hervatting van het persoonlijk onderhoud werd er u gevraagd of u nog iets wilde toevoegen of zeggen betreffende uw eerdere verklaringen en de tegenstrijdigheden met uw Frans asioldossier. Daarop gaf u aan dat u de beslissing aan het CGVS overlaat, dat u alles had verteld wat u wist en dat u niets meer kon zeggen dan dat (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.23).

Dit weerhoudt echter niet dat uw compleet tegenstrijdige verklaringen ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U verklaarde immers dat u zowel in België als in Frankrijk de waarheid zou hebben verteld, wat door de vele grote tegenstrijdigheden helemaal niet het geval kan zijn en wat betekent dat u niet voldoet aan de medewerkingsplicht waarover u uitvoerig uitleg kreeg en welke op uw schouders rust."

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het volharden in de verklaringen die hij afgelegd heeft voor de Belgische asielinstanties en het herhalen dat hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud expliciet gezegd heeft zich niet te herinneren wat hij in Frankrijk verklaard heeft, maar dat hij voor de Belgische asielinstanties de waarheid zou vertellen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker nog stelt dat hij tijdens zijn interview in Frankrijk moeilijkheden heeft ondervonden en hierbij toelicht dat (i) hij onvoldoende lang gehoord werd om zijn nationaliteit en herkomst in detail te kunnen onderzoeken en dat (ii) hij verhoord werd met behulp van een tolk die zijn moedertaal niet machtig is, wijst de Raad erop dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat hij deze grieven in zijn beroep bij het Franse *Cour Nationale du droit d'asile* heeft aangevoerd. Evenmin haalde verzoeker deze redenen aan wanneer hij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) geconfronteerd werd met de vele tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen aldaar en deze die hij in Frankrijk had afgelegd. De beweringen (*post factum*) dat hij in Frankrijk niet lang genoeg zou zijn gehoord en niet gehoord zou zijn door een tolk die zijn moedertaal machtig is, kunnen bovendien niet verklaren dat verzoekers verklaringen in Frankrijk over de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten en over zijn herkomstregio volledig verschillen van de verklaringen die hij voor de Belgische asielinstanties aflegde.

In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt, werd de bestreden beslissing niet "eigenlijk genomen (...) op basis van de gevolgtrekkingen van de Franse asielinstanties", doch (onder

meer ook) op basis van de vaststelling dat verzoeker in Frankrijk verklaringen aflegde over zijn regio van herkomst en de vervolgingsfeiten die hij daar zou hebben ondergaan die compleet verschillen van wat hij daarover in België verklaarde. De commissaris-generaal kan zich wel degelijk beroepen op dit argument om verzoeker, die noch zijn vervolgingsfeiten, noch zijn identiteit, nationaliteit en verblijf in Eritrea staft met enig bewijsstuk, internationale bescherming te weigeren.

Aldus slaagt verzoeker er met zijn summere betoog niet in de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Bovendien dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat hij door verzoekers gebrek aan medewerking in het ongewisse verkeert over verzoekers werkelijke nationaliteit en dat gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde nationaliteit er evenmin geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde nood aan bescherming.

Zo oordeelt de commissaris-generaal bijkomend dat verzoeker zijn vluchtroute vanuit Eritrea naar Soedan niet geloofwaardig heeft weten te maken, wat hij in de bestreden beslissing als volgt toelicht:

“Peilend naar uw vluchtroute uit Eritrea verklaarde u dat u -met behulp van een smokkelaar- Eritrea te voet verliet in december 2011, twee maanden nadat u het besluit had genomen dat u zou vertrekken. Ook verklaarde u dat u er 5 dagen over deed om tot in Soedan te geraken en u er 1500 USDollar voor betaald zou hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.18).

Bevraagd naar de reden waarom u er 5 dagen over heeft gedaan, daar u reeds eerder verklaarde dat uw dorp van herkomst Qarura op slechts 30 minuten stappen van de Soedanese plaats Qarura ligt, antwoordde u weinig verschonend dat u enkel vanuit Merafit zou kunnen doorreizen naar Tokar (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.18). Uit aan dit dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat er een rechtstreekse weg is van Qarura-Eritrea naar Qarura-Soedan en dat het een veelgebruikte vluchtroute is voor Eritreeërs. Bovendien is er ook een weg die van Qarura-Soedan naar het noordelijker gelegen Tokar gaat.

Verder is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat iemand zoals u, een herder die beweert tot zijn 29e levensjaar altijd in de grensstreek van Eritrea en Soedan te hebben gewoond, een smokkelaar een naar Eritrese begrippen hoog bedrag zou betalen om een afstand van minder dan 5 kilometer te overbruggen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.18). Er zou immers van u verwacht mogen worden dat u deze grens op eigen gelegenheid zou kunnen oversteken, des te meer omdat u ook zelf verklaarde dat dit een veelgebruikte vluchtroute is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.15) en u altijd in de bergen was met uw geiten (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.12). (...) Wanneer er u werd gevraagd naar de gevaren onderweg, noemde u opmerkelijk genoeg dat men er Soedanese soldaten tegen kan komen die dan alles van je afpakken en je kunnen terugsturen en dat u daar erg bang voor was (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.19). U zei echter niets over het gevaar om Eritrese soldaten tegen te komen, die al in de tijd van uw vertrek een shoot-to-kill opdracht hadden wanneer men illegaal de grens van Eritrea naar Soedan of Ethiopië over probeerde te steken. Bovendien was u op de vlucht voor de Eritrese overheid om uw nationale dienstplicht te ontwijken, waardoor men logischerwijs mag verwachten dat men de angst om de Eritrese grensbewakers tegen te komen als eerste noemt.

Voorts dient naar analogie met uw verklaringen betreffende eventuele vervolgingsfeiten opnieuw vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw vluchtroute uit Eritrea compleet verschillen met de verklaringen die u daarover aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk.

Op basis van het asiëldossier van de Franse migratiediensten kan vastgesteld worden dat u daar heeft verklaard dat u Eritrea heeft verlaten op 20 september 2012 via Tesseney, zoba Gash Barka en dat u na aankomst in Soedan eerst een nacht in Hagaz heeft verbleven. Tijdens het persoonlijk onderhoud in België verklaarde u echter zoals supra uiteengezet vanuit Qarura, zoba Northern Red Sea te zijn vertrokken en vervolgens richting Tokar te zijn gereisd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.19).

Een ander bijzonder opmerkelijk verschil tussen uw verklaringen is dat u in Frankrijk uw vertrek situeerde in september 2012 en dit ongeveer 7 maanden na uw huwelijk met I. A. M. (...) (Frans asiëldossier toegevoegd aan het asiëldossier, p.5), terwijl u in voorliggend verzoek aangaf ongehuwd te zijn en dat u op 25 december 2011 Eritrea heeft verlaten (Verklaringen DVZ, vraag 32, p.12). Nochtans mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u consistente en vrij gedetailleerd verklaringen zou kunnen afleggen over zowel de plaats als het tijdstip waarop u Eritrea heeft verlaten, als ook wie u daar achterliet.

Kortom: er kan enkel vastgesteld worden dat u geen duidelijk zicht weet te bieden op de wijze waarop u Eritrea heeft verlaten, noch waar en wanneer u dat heeft gedaan."

Verzoeker slaagt er niet in om deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Waar hij aanvoert dat hij eerst te voet naar Merafit is gegaan en daarna met de auto van Merafit naar Tokar is gereisd en dat de reis van Qarura naar Merafit gewoonlijk drie dagen duurt, maar dat hij er vijf dagen over heeft gedaan door het gevaar en de smokkelaar die de weg kwijt was, blijft hij nog steeds in gebreke om een verklaring te bieden voor het gegeven dat het van zijn beweerde dorp van herkomst, Qarura, slechts 30 minuten stappen is naar de grens tussen Eritrea en Soedan. Waar verzoeker stelt dat het de smokkelaar is en niet hij, die gekozen heeft om te vluchten via Merafit en niet rechtsreeks van Qarura in Eritrea naar Qarura in Soedan, en veronderstelt dat de rechtstreekse weg op dat moment niet veilig werd geacht door de smokkelaar, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien afwijkt van zijn verklaring op het CGVS dat er geen andere plaats is dan Merafit vanwaar men kan doorreizen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Voorts verklaart verzoeker door louter te wijzen op het gevaar bij het oversteken van de grens niet afdoende waarom hij beroep heeft gedaan op een smokkelaar en daarvoor een hoog bedrag betaalde, terwijl hij slechts een afstand van vijf kilometer diende te overbruggen die volgens zijn verklaringen een veelgebruikte vluchtroute is en hij de streek zeer goed zou moeten hebben gekend als herder die daar tot zijn 29ste levensjaar verklaart te hebben gewoond.

Daarbij komt ook nog dat de commissaris-generaal ernstige twijfels uit met betrekking tot het door verzoeker voorgehouden profiel en diens streek van herkomst. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt overwogen:

"Zo verklaart u een ongeschoolde Eritrese herder van de Tigre etnie te zijn die altijd op het platteland van Eritrea heeft verbleven. U geeft aan enkel Tigre en Arabisch te spreken (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.2), maar u beweert vervolgens dat de officiële taal van Eritrea het Tigrinya is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.10). U spreekt geen Tigrinya en geeft daar als verklaring voor: "In onze regio zijn er geen Tigrinya sprekende mensen, het is daarom dat ik het niet spreek." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.3). U weet blijkbaar niet dat Eritrea drie officiële landstalen heeft, dewelke het Engels, het Arabisch en Tigrinya zijn. Wanneer er u wordt gevraagd of er in de omgeving van Qarura, uw dorp van herkomst en door uzelf gesitueerd op de grens van Soedan, Arabisch wordt gesproken, geeft u opmerkelijk genoeg aan dat dat niet het geval is (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.10). Dit is opmerkelijk gezien de zeer korte afstand tussen uw dorp Qarura en Soedan en de, volgens de gekende COI, aanwezigheid in de regio van de Arabisch sprekende etnie Rashaida. De Rashaida, wiens aanwezigheid in de regio u overigens ontkent en vervolgens foutief situeert in de regio van Tesseney (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9).

Wanneer de protection officer u vraagt naar uw clan, antwoordt u vlot dat u tot de Beyuk behoort, een stam waarmee u waarschijnlijk Beit Juk bedoeld en die inderdaad tot de etnische groep Tigre behoort (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). U zegt even later geen andere grote stammen van de Tigre etnie te kunnen noemen, maar noemt bij herhaling van de vraag alsnog een aantal stammen op (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Wanneer er u specifiek wordt gevraagd of u de Beni Amer kent, dan zegt u dat van hen gehoord heeft, maar dat u niet zeker bent (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Van iemand van uw leeftijd die behoort tot de Tigre etnie en die tot zijn 29e jaar in een gebied van voornamelijk Tigre heeft geleefd, mag op zijn minst verwacht worden dat hij enige kennis heeft van zijn eigen etnische groep. Uw kennis is eerder beperkt en komt eerder gestudeerd dan doorleefd over. Wanneer er wordt gevraagd iets te vertellen over uw stam, dan geeft u het volgende weinig doorleefde antwoord: "Alle Tigres samen, we spreken Tigre en wij zijn allemaal hetzelfde, we zijn allemaal Tigre." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.12). Uw antwoord op de erop volgende vraag wat er dan typisch is aan uw stam, de Beit Juk, antwoordt u: "Alle stammen spreken Tigre. Het enige verschil tussen mijn en de andere stammen is dat we in andere plaatsen wonen." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Gezien de Tigre opgedeeld worden in drie grote stammen, te weten Habab, Ad Teklei en Ad Temaryam, van waaruit de onderverdeling verder gaat, en dat sommigen van hen typische nomadische stammen zijn en andere weer semi-vaste landbouwers, zijn er wel degelijk verschillen binnen de Tigre etnie. Sterker nog, sommige bronnen noemen de Tigre zelfs geen homogene etnische groep. Er werd u ook gevraagd welke feestdagen er in Qarura worden gevierd. U verklaart daar: "De moslim feestdagen." (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.9). Het is opmerkelijk

dat u hier niet de typische Tigrese feestdagen rond de landbouw noemt, die kenmerkend zijn voor uw etnische groep.

Ook noemde u foutief dat Qarura behoort tot de lokale administratie van Mahmimet (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7) en verklaart u frappant genoeg dat u in subzoba Andobha uw Eritrese identiteitskaart heeft aangevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7). Qarora is, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan dit dossier, een aparte subzoba waartoe wel elf lokale administraties behoren. Mahimet blijkt ruim 40 kilometer van Qarora vandaan te liggen. Het is dan ook erg opvallend dat u, die beweert tot uw 29e levensjaar in Qarora gewoond te hebben (van 1982 tot 2011, Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7, 17), stelt dat Qarura een heel klein dorpje is. Wanneer er u gevraagd wordt naar de dorpen in de omgeving die tot dezelfde lokale administratie behoren, geeft u daar geen antwoord op en bij herhaling van de vraag stelt u expliciet dat er geen ander dorp bij hoort en verder dat aan de andere kant van de rivier het Soedanese Qarura ligt. (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.8.)

U geeft vervolgens aan dat u woonde van Adobha tot Mahmimet, omdat u zich in de velden verborgen hield (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.8). Naast de vaststelling dat dit een zeer uitgestrekt gebied is, staat dit ook haaks op uw latere verklaringen dat u dagelijks na het werk met de geiten terug naar huis keerde, als ook dat u gierst en sorghum verbouwde (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.10 en p.12) wat suggereert dat u en uw familie landbouwgronden in het bezit hebben.

Zoals supra vermeld verklaart u een Eritrese identiteitskaart te hebben aangevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7). Tijdens het persoonlijk onderhoud op 04 februari 2021 vertelde u dat u zich aanmeldde in Adobha met uw vader en twee andere familieleden als getuigen om uw Eritrese nationaliteit te staven en dat u het identiteitsdocument direct mocht ontvangen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.7). Het is opvallend dat u verklaart dat u zonder enige moeite een Eritrese identiteitskaart heeft bekomen, des te meer omdat men wanneer men een identiteitskaart aanvraagt zich na aanmelding bij lokale administratie met een toelatingsbrief moet melden bij het Ministerie van Immigratie en Nationaliteit of hun regionale afdeling voor de tweede stap in de aanvraagprocedure. U spreekt enkel over een eerste stap én beweert bovendien de identiteitskaart direct in handen te hebben gekregen. De gehele procedure om een identiteitskaart te bekomen in Eritrea duurt echter enkele weken. Uw verklaringen dat u zonder problemen een identiteitskaart ging aanvragen is nog frappanter, aangezien uw motieven om het land te moeten ontvluchten gebaseerd zijn op uw angst om ingelijfd te worden voor de nationale dienstplicht (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04 februari 2021, p.16-17). In de context van de Eritrese, sterk gemilitariseerde samenleving zou men dan ook eerder verwachten dat u contact met de overheid zo veel als mogelijk zou vermijden."

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het vergoelijken van zijn gebrekkige kennis, maar slaagt er niet in deze vaststellingen en overwegingen *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

Dat verzoeker een ongeschoolde Eritrese herder zou zijn die weinig kennis heeft over "*officiële*" zaken die op school aangeleerd worden, heeft hem kennelijk niet belet zonder enig voorbehoud (en foutief) aan te geven welke de officiële landstalen van Eritrea zijn en tot welke lokale administratie Qarura behoort. Nochtans werd hij er bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS op gewezen dat van hem verwacht wordt dat hij de volledige waarheid vertelt en dat het vrijwillig aanbrengen van verkeerde informatie negatieve gevolgen kan hebben (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Bovendien kan zijn ongeschooldheid niet verklaren dat verzoeker slechts een eerder beperkte en een eerder ingestudeerd overkomende dan doorleefde kennis heeft van zijn beweerde eigen etnische groep.

Dat de omstandigheid dat verzoeker Eritrea bijna 10 jaar geleden verlaten heeft en er sindsdien niet naar is teruggekeerd "*natuurlijk ook een heel belangrijke impact (heeft) op zijn geheugen*", is een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. De vragen waarmee de commissaris-generaal de kennis van verzoeker peilde over zijn regio van herkomst zijn niet van die aard dat het onredelijk zou zijn om van een ongeschoolde herder te verwachten dat hij deze kan beantwoorden.

Waar verzoeker nog wijst op zijn overtuigende antwoorden omtrent andere onderwerpen, zoals "*de feestdagen in Eritrea, de munteenheid, de onafhankelijkheidsstrijd, enz.*", stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde niet te weten wanneer de munteenheid Nafka geïntroduceerd werd in Eritrea (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11) en dat verzoeker niet

betwist dat hij, gevraagd welke feestdagen er in Qarura worden gevierd, enkel de “moslim feestdagen” antwoordde, doch niet de typische Tigrese feestdagen rond de landbouw noemde, die kenmerkend zijn voor zijn etnische groep. De kennis die verzoeker wel kan aantonen van (onder meer) de onafhankelijkheidsstrijd is eerder beperkt en doet aan de voorgaande conclusies aangaande zijn ongeloofwaardige herkomst geen afbreuk. De commissaris-generaal houdt hier overigens rekening mee waar hij erkent dat verzoeker “*enkele typische begrippen en kenmerken van de Eritrese gemilitariseerde samenleving wist aan te halen*”, maar vaststelt dat dit “*vooral informatie (betreft) die eenvoudig is terug te vinden in verscheidene bronnen*” en die niet bijdraagt aan verzoekers algemene geloofwaardigheid en evenmin opweegt tegen de vele tegenstrijdigheden in zijn dossier, wat door verzoeker met zijn summiere betoog niet wordt weerlegd. Verzoeker poneert dan ook niet dienstig dat de commissaris-generaal “*enkel rekening gehouden heeft met de negatieve elementen van het dossier, maar niet met de positieve elementen van het dossier*”.

Uit het geheel van de voorgaande motieven blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het dorp Qarura in Eritrea en dat hij de Eritrese nationaliteit heeft. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

Waar verzoeker nog wijst op zijn “*heel kwetsbaar profiel*” en daarbij toelicht dat hij zijn land van herkomst al meerdere jaren heeft ontvlucht en sindsdien in een heel grote onzekerheid leeft, dat hij geen contacten meer met zijn familie heeft en helemaal geïsoleerd is, dat hij ongeschoold is en verder veel stress en psychologische problemen ervaart en onder andere lijdt aan geheugenverlies en betoogt dat deze elementen van kwetsbaarheid duidelijk een impact kunnen hebben gehad op zijn herinneringen aan wat hij meegemaakt heeft in Eritrea, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins op enige objectieve wijze weet aan te tonen dat hij met geheugenproblemen kampt of dat zijn cognitieve capaciteiten zijn aangetast door zijn kwetsbaarheid. Bovendien kunnen mogelijke geheugenproblemen niet verklaren dat verzoeker in Frankrijk andere vervolgingsfeiten inriep en andere verklaringen aflegde over zijn regio van herkomst dan wat hij daarover thans voor de Belgische asielinstanties verklaart. Zo verzoeker omwille van het feit dat hij zijn land van herkomst meerdere jaren geleden zou zijn ontvlucht problemen zou hebben om zich daarover een en ander te herinneren, dient overigens te worden aangenomen dat de verklaringen die hij in Frankrijk aflegde accurater zijn dan deze die hij hier in België aflegde, wat hij in de loop van de administratieve procedure in België en in onderhavig verzoekschrift ten stelligste betwist.

Waar verzoeker de commissaris-generaal nog verwijt zijn samenwerkingsplicht niet te hebben vervuld door hem niet meer vragen te hebben gesteld over zijn regio van herkomst, die meer geschikt zouden zijn geweest voor zijn profiel, laat hij na te concretiseren welke specifieke vragen hem nog meer dienden te worden gesteld en in welke mate de hem gestelde vragen niet geschikt zouden zijn geweest voor zijn profiel.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met het poneren van een vrees voor onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Te dezen maakt verzoeker met een ongeloofwaardig relaas en zonder bewijs van de door hem voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

2.3.5. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op

ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tigre machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN